

Kétlyukú-Jeges-barlangrendszer Đerinski vrh

Kutatási jelentés és beszámoló

2026. július-augusztus

Szerkesztette: Gyovai Tamás (Mali Jugozapadni - MJ)

Írta: Szabó Gergő (Kétlyukú Team) és MJ (Jeges Team)

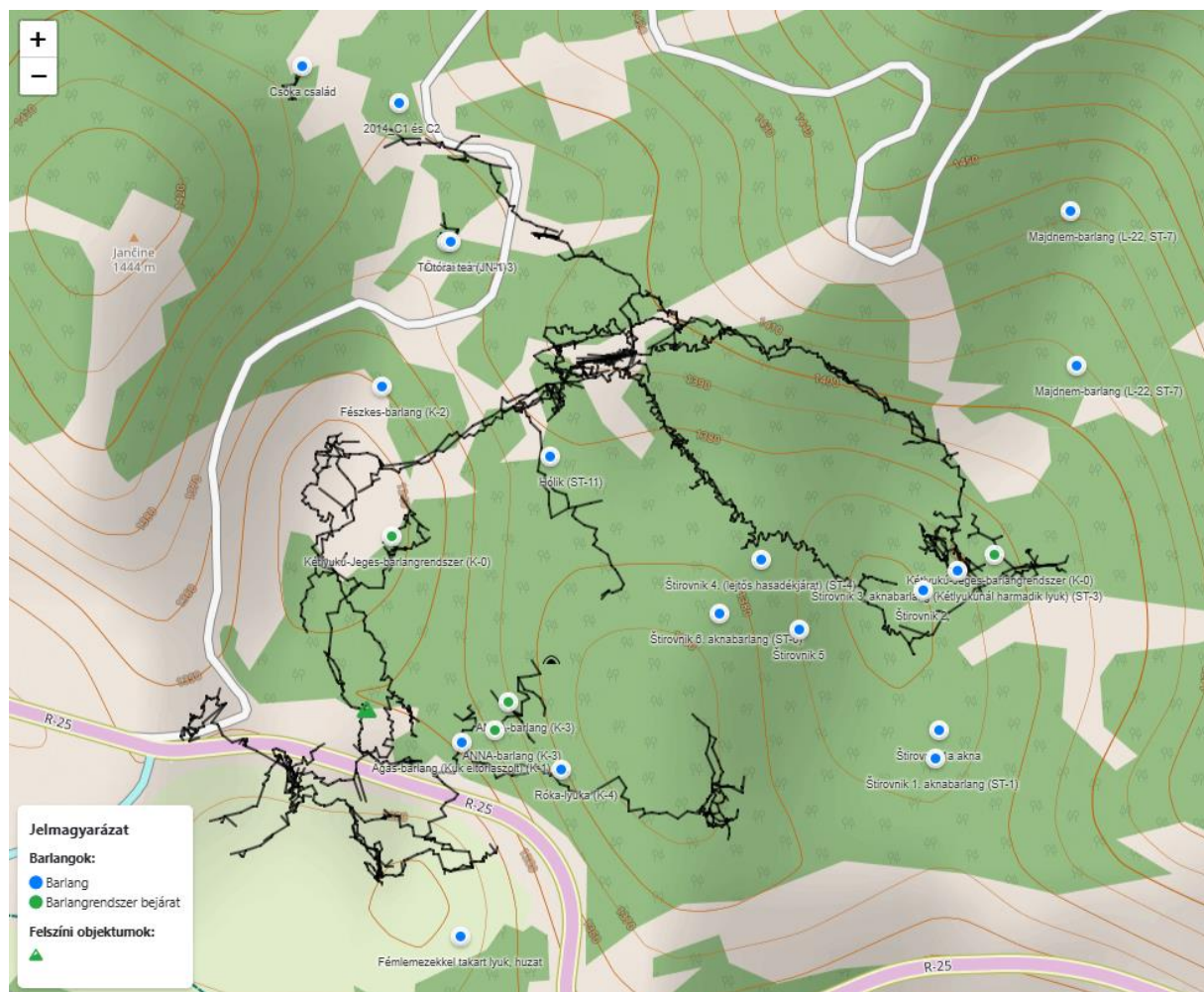
Borítókép: A Hubertus-akna alján (fotó: Kunisch Péter - Kagyó)

Kataszteri lap

Kétlyukú-Jeges-barlangrendszer: <https://www.hse-montenegro.org/caves/24/>

Tavaly óta élesítettük az új kataszteri honlapot, amelyet Szabó Zoli (Lenin) rakott össze (és még várható további fejlesztése). Többen részt vettünk az adatok feltöltésében (főképp Csaszi, Melinda, Gebe és én, de volt pár egyedi feltöltés is), ez most is folyamatban van, de 2024-ig bezárólag már minden barlang legalább rendelkezik egy minimálisan kitöltött adatlappal a honlapon. Jómagam a Fővonulatok zónáját igyekeztem minél precízebben feltölteni, így ha valaki megnyitja a [kataszteri térképet](#), akkor a Kétlyukú-Jeges környékén található barlangokról is részletes adatokat lelhet és láthatja együtt a poligonokat is (be kell kapcsolni). Alább látható egy felülnézeti térkép a barlangrendszer környékéről. Láthatóvá válik például, hogy:

- a Csóka-család, az Ötőrai-tea és a Teasütemény a Kétlyukú Orca-ága közelében található,
- az Ágas-barlang a Jeges Felső-ága felett van és hogy a közeli bejövő vizek származhatnak az Anna-barlang felől is,
- az Olajos-csiga és annak környékének (Laska, Fonalmosott, SPEleo bivak) vizeinek pedig valószínűleg a Kuk nagy, művelt többrében lévő két huzatoló, lefedett lyukhoz lehet köze,
- de még azt is mutatja, hogy a Hal-álom egyetlen oldalsó kis járata felett egy kis, barlang méretet el nem érő üreg található.

A <https://www.hse-montenegro.org/map/> kataszteri térkép Kétlyukú-Jeges-barlangrendszer körüli részlete
(a honlapon bekapcsolható geológiai, katonai és műholdas térkép is háttérnek)

Tartalom

Kataszteri lap	2
Kutatás.....	4
A Jeges Team Laska-ág kutatásai.....	7
Jeges-barlang: Fonalmosott-ág folytatása	9
A Hubertus-akna kaland	13
Đerinski vrh kutatás, azaz megint a Kotori-öböl szikláin kell barlangot keresni	18
A Kétlyukú-barlang 2026. évi kutatása.....	21
Térképezés összefoglaló.....	25
Hála rovat:	28
Egyéb információk.....	28
Közlekedésbiztonság, szerelés (Jeges)	28
Barlangban lévő felszerelés 2026 (Kétlyukú-Jeges).....	29
Új beszerelési vázlatok (Kétlyukú).....	30
Szükséges felszerelések 2027.....	32
Kutatási terveink	32

Kutatás

Idén a kutatás a tavalyihoz hasonló nagy aktivitással, sok csapatban zajlott a barlangrendszer mindkét tagjában. A táborban ott volt a Barit (és PF) Csoport is, akik a Kétlyukú-barlang új részeinek környékét, illetve az Orca-ágat faggatták, így az ő beszámolójukat is olvashatjátok alább.

A Kétlyukú-barlangba az alábbi kutatócsapatok szálltak alá:

- Bivakos csapat (07.27-07.29.) Szabó Gergő, Soós Peti, Kunisch Gyöngyvér (Tapsi), Gera Barnabás, Szabó Zoltán (Lenin)
 - Pterodactyl-ág felmérés, Orca-ág beszerelés és feltárás, bivak mellett kürtőmászás

Bivak után a legjobb Kotori-öbölre néző kilátópontnál, reméljük, egyszer odalent jutunk ki (fotó: Lenin)

- 07.29: Nagy Gergő, Kagyó, Borzsák Kamilla (Orca-ág feltárás)
- 07.31: Szabó Gergő, Soós Péter, Szabó Emőke, Kiss Tímea, Gera Barna, Tapsi (Orca-ág feltárás, felmérés)
- 08.01: Szabó Gergő, Nagy Gergő, Soós Péter, Borzsák Kamilla, Tapsi, Gera Barna (Orca-ág felmérés és kiserelés)

A Jeges-barlangba az alábbi kutatócsapatok szálltak alá:

- I. bivakos csapat (07.27-07.30.): Kapodisztria Lena, Dr. Zádor Zsófia Erzsébet (Zudi), Rántó András (Dis), Králl Barnabás (Bázi), Borsos-Szabó Bálint (Zeusz), Mali Jugozapadni

I. bivak után a bejáratnál, utána pedig a kocsinál. Vicces belegondolni, hogy ez mind rajtunk volt (fotó: MJ)

- II. bivakos csapat (08.02-08.05.): Tapsi, Kagyó, Novotnik Gergő, Mali Jugozapadni

II. bivak után a bejáratnál, Kagyóék több, mint 1 500 méter szintkülönbséget összegyűjtöttek, de Gergővel mi is 1 000 méter felett voltunk (fotó: MJ)

- Inverz-delta kiserelő csapat (07.28.): Kagyó, Balázs Viki, Kadlec Gergely, Dömők Dávid
 - Nekik köszönhetően kiserelésre került a Tavas-akna, a felette lévő kürtő és a Kristálytavi-peldorádó, a cuccok pedig visszakerültek a bivakba. Ezer hála! ☺

A barlangrendszer idei feltárása folyamán az alábbi új részekről adhatok hírt (hosszban megadva):

- Laska-ág fő patakos ágának végén: 99 m
 - Egy nagy kürtő (2. emelet), majd egy kis felmászás az Olajos-csigáig: 39 m
 - Olajos-csiga után 40 m meander és a 20 m-es Viking-kürtő (benne ablakkal)
- Fonalmosott-kürtő felett: 129 m
 - Fosszil: 73 m (fosszilig felmászás: 15 m, fosszil: 58 m)
 - Patakos meander folytatása egy kürtővel: 56 m
- A Hubertus-akna (ez már a Kétlyukú-barlang része): 28 m
 - Nagy meanderablak kötél felőli oldalának eleje, de nem jártuk be a többi: 18 m
 - összesen 4 új ablak, de még csak az előbbi eleje került bejárásra
 - Kagyó által kimászott ablak (csak egy vesztett pont lett lőve felé, jövőre lesz bejárva)
- A mélyponton addig turkáltunk, amíg sikerült egy kicsivel mélyíteni a barlangrendszert:
 - Eddigi mélység: 714,673 m (715 m)
 - Mélyülés: 2,093 m
 - Új mélység: 716,766 m (717 m)
- Pterodactyl-ág: 91 m (ebből egy rész már tavalyi, de ide számoljuk)
- Orca-ág: 91 m (mélypont: 55 m + Ellenszél 36 m)
- Tehát összesen 182 m (Kétlyukú Team) + 258 m (Jeges Team) = 440 méterrel nőtt a barlangrendszer hossza.

Összegezve:

- Kétlyukú-barlang felmért hossz: 8 063 m
- Jeges-barlang felmért hossz: 4 002 m felmért + 320 m felmértlen hossz = 4 322 m

A barlangrendszer ismert hossza tehát jelenleg 12 386 m, amellyel Montenegró 2. leghosszabb barlangja, a mélységével pedig országos 4. helyen van (-717 m), de a Lovćenen az 1. hely illeti.

- **Montenegró leghosszabb barlangja** a Pećina nad Vražjim Firovima / Đalovića pećina: 20,1 km
- **Montenegró legmélyebb barlangjai:** 1. Iron Deep / Železna jama (-1 162 m)
2. Beliča-barlangrendszer (-796 m)
3. Jama na Vjetrenim Brdima (-755 m)
4. Kétlyukú-Jeges-barlangrendszer (-717 m)

További érdekességek Takácsné Bolner Kati új, [Montenegrói barlang-körkép kiadványában](#) olvashatók.

A Jeges Team Laska-ág kutatásai

Innentől a Jeges-barlang kutatócsapatainak akcióit olvashatjátok MJ tollából.

Montenegró előtt újból nekiláttam összegyűjteni egy lelkes csapatot a Jeges kutatására és nagy örömmel fogadtam, hogy Zudi a megpróbáltatásai után újra csatlakozott a bivakos csapathoz. Jött még Zeusz és Lena is a visszatérő csapatból, valamint Lena még kérte, hogy a jól összeszokott otthoni Bányász brigádjuk hármas egységét ne bontsuk meg, így Dis és Bázi csatlakozott. Ezzel el is kelt a kiadó helyek száma a SPeleo bivakban (idéntől ezen a néven fut az eddigi bivakhelyünk), ahol tetemes mennyiségű peleürülék és pelehúgy várt minket, két jól tartott és szenvtelen pele társaságában. A kezdeti „jaj, de cuki” és „g*ci pelék” szélsőségek között elhangzott üdvözeteket követően megágyaztunk, amihez egyből fel is használtuk a barlang egyik végpontjára lehozott festőfóliát, hogy ne az ürülékben kelljen teljesen feküdni. Másnap a vifonból és krumplipüreporból nyert erővel nekivetettük magunkat az ismeretlennek. Lena, Dis és Bázi lementek a Hubertus-akna tágas tetejéhez a festőfóliával (amelyet a CreMonte-ágba szántam) és pár, 2. hétre szánt köteles beggel. Bázi, akinek a legnagyobb barlangja a Bányász volt eddig, meg is állapította, hogy itt más méretek uralkodnak. Egy térképezős etap után visszatértek a bivakba. Zudi (teafőző mester és a legjobb bivaknő), Zeusz és én pedig a Laska-ág végpontjára indultunk a 2. emeletre (az évek alatt sikerült a Magasföldszintről ilyen magasra jutni), majd egy laza 25+5 m kürtőmászással a 3. emelet helyett végre egy vízszintes meander aljára értünk. Zudi közben lefőzött 3 adag meleg teát, hogy tartsa az erőt a csapatban. A meanderbe bebújva fent valamilyen teret láttam, de a járat szűk volt, az idő pedig már 20 perccel korábban elfogyott, így kimentünk.

Másnap rá is vettem Dist, hogy a Bányász trió hódítsa meg a meandert, ami Dis alkatának köszönhetően sikerült. Be is ért egy fosszilba, ahol térképezési pontokat és egy nagy aknát talált, a távolban kötéllel. Ahogy mondta, egyből tudtam, hogy hol jár: ez az Olajos-csiga, a SPeleo bivakhoz közel, a 80-as-akna túloldalán. Sikerült tehát egy szép körtúrát létrehozni (230 m hosszal, 150 m mélységgel): 80-as-akna, Vépulyka-akna, Nagy laza híd, Laska-ág, Olajos-csiga. Szegény Disék (mivel ők nem ismerték a helyszínt, valamint némi kötél is hiányzott hozzá) még a hosszabb utat tették meg hazafelé. Felmerül a kérdés, hogy akkor miért nem másztunk le anno a meanderbe az Olajos-csiga felől. A válasz egyszerű: mert annyira szűknek tűnt, hogy nem mentünk le. Ezen a helyen 7 éve, az előtt pedig 10 éve járunk utoljára, legalább 10 ember látta, de egy sem merészkedett bele (pedig a híres Slim Team is járt ott). A hely érdekességéről viszont már 11 éve készítettem én is feljegyzést: A fosszil vége felé egy szűk meander nyílik a járatról, melynek az alján egy kicsi patak csillog. A víz mintha elfele folya, nem pedig a 80-as-akna felé, ami meglepő, de sajnos nem fértünk le.

Szomorkodásra azonban semmi ok, mivel a meander alja nem követi az Olajos-csiga járatát a bejövő víz iránya felé, így van új rész! Öröm az örömben hogy megy tovább a meander és öröm az örömben, hogy a járhatósága 40 méteren át ugyanolyan szűk, mint az elején. Szegény Bázinak a kezébe nyomtunk a Disto mellé egy kalapácsot, hogy ezzel verje le a kőorrokot, hogy egyáltalán követni tudja Dist a

járatban. Érdekes volt végignézni azt az 1 m/perc sebességgel történő haladását, amellyel elérte a patak szintjét és elindult Dis után a meander aján.

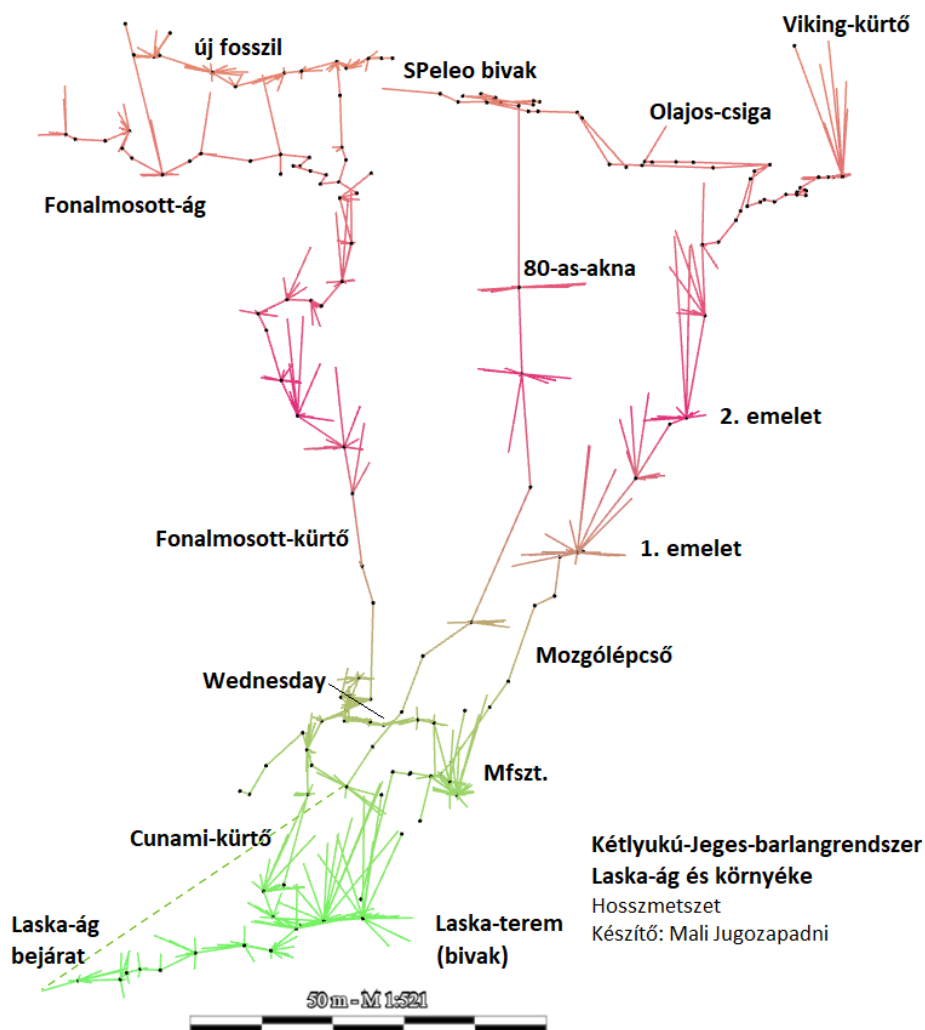

Az Olajos-csiga fosszilis járat névadója (bal), amely egy bejövő kis erecske cseppkőfolyásának alja, valamint egy jellemző kép a járatból (jobb), amelynek az alját sok helyen szeptáriás agyag és vízalatti kalcitkiválások jellemzik (fotó: Berentés Ágnes)

Végül a kegyetlen 40 méter után (ahol a kedvenc szlogenünk a „Nem fér el mellettem a fény” volt), egy 20 méter magas, tágas kürtő következik, amelynek az oldalából nyílik egy ablak, tehát van folytatás. A szakaszt Bázi nevezte el Viking-szakasznak (a heroikus küzdelemmel történő megközelítés miatt), illetve, mivel ez a Laska-ág folytatása, ezért a kürtőt is Viking-kürtőnek neveztük el, vélhetően az fog látszódni majd a térképen. Jövőre, ha lesz elég keskeny bivakosunk, akkor folytatjuk!

A Viking-kürtő alja (bal) és a kiszemelt folytatás (jobb) (fotó: Dis)

Laska-ág tájékoztató (MJ)

Jeges-barlang: Fonalmosott-ág folytatása

A Fonalmosott-ág a Laska-ág egyik oldaljárata egy kisebb, de folyamatosan aktív patakkal. Eddig csak a kürtőt hívtuk Fonalmosottnak, de most, hogy már igencsak önálló és hosszú megérdemli az ág megnevezést. Szóval tavaly két ponton hagytuk abba a kutatást, ezek közül kezdjük a vízszintessé vált meander tetejébe való felmászással, amelyet tavaly kénytelen voltam félbehagyni. Amíg Zudivál térképeztünk, addig Zeus folytatta a mászást a néhol igencsak szűkké váló járatban. Mivel a kalapács a bivakban maradt, ezért ráadásul egy kő segítségével verte be a biztosítópontokat. Végül nem sokkal később feljutott egy fosszilba, ahol rögzítette a kötelet.

Végre meglett az sok éve áhított fosszilis járat pont ott, ahol vártuk, nagyjából egy szinten a Bivakfosszillal. Idő hiányában akkor nem néztük meg a járatot, de aztán Novotnik Gergővel a 2. héten a térképezést folytatva eljutottunk a fosszilhoz is. A néhol állva, néhol hajolva sétálható járat igen agyagos, sok helyen agyagszeptáriák szegélyezik a járat két oldalát. Először a visszafele irányba indulva néztünk körül: itt a meander alsó felén lévő kereszteződésig vezetett az utunk, ahol a járatot egy cseppkőfolyás töltötte ki. A lenti képen látható, hogy régebben valamilyen földrengés vagy más mozgás is lehetett a helyszínen, mert az egyik oszlop-cseppkő két része elvált egymástól, illetve kevésbé látszik, de a jobb oldalt is levált egy része a falnak. Viszont a járat záródása még nem a vég, mert az alatta lévő kereszteződés mögött a meander folytatódik, és fel is lehet több helyen látni benne. Annyi, hogy szűk, de vannak vékony barátaink szerencsére (ugye?).

Felérve a fosszilba (bal) és a fosszil vissza irányba lévő végpontja (jobb) (fotó: MJ)

A másik irányba indulva először a fosszil kicsit kitágult, majd egy csomó érdekességre lettünk figyelmesek: Először tengeri liliom nyéltörödékekre lertünk a falban, majd fekete képződmények sokasága tárult elénk sok kis vékony lemez formájában, amelyek aztán később nagy, soktízcentiméteres gomba alakot öltöttek, ahogy a lenti képen is látható. Ilyen alakzatban ezt a fekete képződményt még sosem figyeltem meg. A falon egyébként több helyen pelekaparás, guanó és halott kis rovarok tetemei is voltak – vélhetően innen már nincs oly messze a felszín.

Tengeri liliom nyéltörödékek a falban (bal) és érdekes fekete képződmény a járatban (jobb) (fotó: MJ)

A járat végül 40 méter után itt is cseppkőfolyásban végződött, amelyen egy darabig még be lehetett kúszni egy szűk, bejövő meanderig. A járatban még a bekúszás előtt a plafonon érdekes, pénzérme alakú oldásformákat (buborék lukakat) találtunk a plafonon, a járat végén pedig több szép kristálymedence is volt, amelyekben a lenti kis képeken található freatikus kristályképződmények és még tűcsoportok is voltak. Szép zárása ez egy fosszilis járatnak.

Kollázs a másik végpont környékéről (fotó: MJ)

Mivel a járat itt zárul, így a felmérés végeztével ki is szereltünk (ki tudja, lehet, hogy mi hárman jártunk ebben a járatban először és utoljára, érdekes érzés...), azonban gond egy szál se, mert a tavalyi végpont – amely a meander alján volt – csak arra várt, hogy bekússzunk rajta, amit Zudival meg is tettünk. Vittünk magunkkal Parkside festőfóliát a cseppkőfolyás védelmére, amelyet le is terítettünk szépen az átkúszás előtt. Bár a védelmi funkcióját jól ellátta, azonban mint kiderült szöszöl, a sok újrahasznosított műanyag szövetdarabka pedig beakad a kis redőkbe, minitetarátákba. Jó tanulság ez, a geotextilnél kell maradni! Egyébként ennek az átkúszásnak függőleges párja a fenti, legutóbbi képen látható végpont, így sikerült is továbbjutnunk. ☺

A túloldalon egy rövid sétálós járat fogadott minket aktív patakkal és tetarátákkal, majd gyorsan egy kiszélesedéshez értünk, ahol egy 21 méter magas kürtő érkezik az ágba. A járat alja gyönyörű, de egyben megtévesztő tetarátá medencékkel, oldalról pedig cseppkőfolyásokkal tarkított, azonban ha hozzáérsz, akkor rájössz, hogy montmilchből vannak.

Zudi az átkúszásban (MJ)

Mindenesetre jól néz ki. Egy cseppkőlefolyáson felmászva a meander folytatódik, sikerült is feltérképeznünk Zudival még 25 métert, de ott elfogyott az időnk és a meander is szűkülni kezdett. Felettünk viszont több helyen nagy tér van, így lehet, hogy a fenti fosszil folytatódik tovább: ezt majd jövőre felderítjük egy kis mászás segítségével. A II. bivaiban Gergővel még arra is volt időnk, hogy a pályát javítsuk, valamint a Fonalmosott-kürtő utáni kisebb kürtő tetején lévő kis járatot is összevilágítottuk a felette pár méterrel lévő ablakkal (sajnos, csak egy pár méteres körjárat).

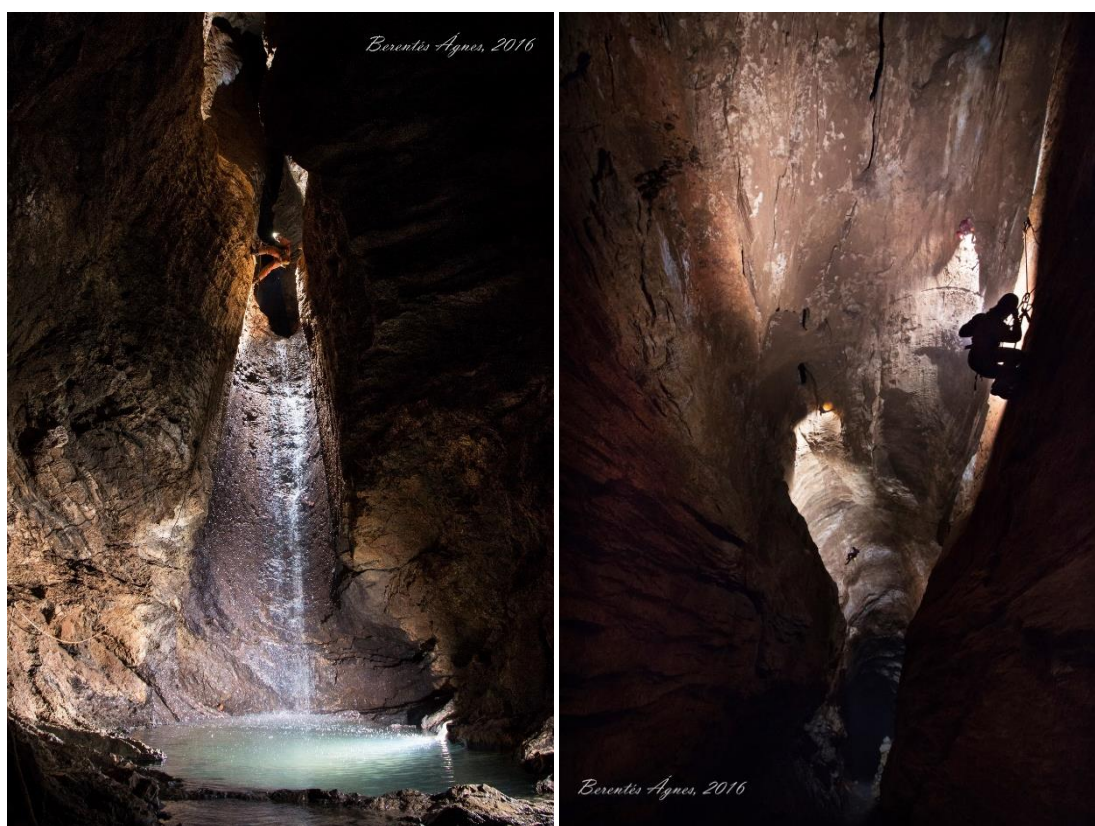
A tavalyi végpont és annak túloldala (fotó: Novotnik Gergő, MJ)

Az átkúszás után talált kürtő, alatta a szép montmilch tetarátákkal (fotó: MJ)

A Hubertus-akna kaland

Elérkezett a 1. hét vége és két nap pihenés után újra visszatértünk a barlangba egy új koncepcióval: menjünk le a Hubertus alá újra körülnézni és mászni. De mi az a Hubertus? Hát az egy akna, de nem akármilyen: Amolyan dimenziókat átívelő, tiszteletet parancsoló típus, a magyarok által feltárt legmélyebb egybefüggő akna, a maga 349 méteres mélységével. Megközelítése 3 módon lehetséges: menj le a Kétlyukú bejáratán, majd vergődj fel-le a meanderek felső szintjein addig, amíg el nem éred a Tízlábú disznó-aknát, amin leereszkedve rövidesen beleérsz a Fő-ágba, amelyben a patakot követed. Átmászol egy szifonkerülőt, ahol a 2. útvonal a Jeges-bejárata felől megérkezik (az aknasoron leereszkedve, majd egy órát túrázva) és utána órákon át egyre nagyobb és nagyobb (5-10-20-30-50 méteres) aknákon ereszkedsz a vízesések mellett eddig az aknáig. Ha odaérsz, akkor egy óriási akna szélén találod magad, ahonnan egy 50 tagú örületes majomhíd (Orange-traverz) indul el oldalra egy ablakhoz. Csak a majomhídon átmenni 1 óra, nem beszélve arról, hogy szerintem ilyen hosszú majomhidat még senki sem épített máshol!

Úton lefelé a Kétlyukú Fő-ágában (bal), betekintés az 50 tagú majomhídról (jobb) (fotó: Berentés Ágnes)

A harmadik útvonal, amin le lehet jutni az aknához a Jeges-barlang hátsó útvonalán visz, ahogy a recept mondaná: ereszkedj le az aknasoron, majd egy kis séta után bújj be a Hal-álom kúszójáratába, majd dobáld magad előtt a beget egy órán át: A végén pihenésképpen egy félszifonon is átkelhetsz. Kiérsz pelék világába és megtekinted a Bivakfosszilt, majd a nagy 80-as-akna után két laza hídon is átkelhetsz (ezután ágazik el a Laska-ág, amelynek a termében a 2. bivatot kialakítottuk), ekkor már 360 méter szintkülönbségnél és -270-es mélységnél járunk. Ezután jön az igazi OSZ-es T1-es pálya: az Égi-meander, ahol 1 órán át oldalazós kötélpályán haladsz. A Joe és a Németh Bandi szerelték, ebből jön a vicc, hogy „Két OSZ-es elment expedíciósan szerelni...”. Egyszer csak egy hosszabb biztosítótagon traverzálsz át, amire egy random mailon van akasztva. Ekkor még nem sejtet, hogy csaknem 349 méteres mélység van alattad. Még két ereszkedés, és egy Páholy nevezetű helyen végre lecsatlakozhatsz a kötélről egy pillanatra és biztonságos módon betekinthetsz az aknába. Mélység, sötétség, meg egy nagy laza híd,

de azon nem kell átmenned. Beledobsz egy követ és hallgatózol. Nem történik semmi. Beledobsz még egyet, de most nagyobb, hátha. Semmi. Olyan mély az akna, hogy nem hallatszódik, amikor leér a kő az aljára. Ereszkedsz 60 métert, kinyílik az akna és jön egy végeláthatatlan majomhíd. Ez már ismerős, de most a másik oldalán vagy. Akkor menjünk le innen, az menjen a 11 éves majomhídra bohóckodni minden nap, akinek nem drága az élete és az ideje. Kagyó, az egyik példaképem és mesterem fúr, szerel, ismétel. Mindezt másfél napon keresztül. Ez nagyon gyors: a régi pálya 4 napig épült! Na jó, az utolsó részen már az ő nittjeiket használtuk. Örülök, hogy végre együtt kutatjuk a barlangrendszert, ez az első alkalom. Mellette a kutatásvezető énem aggodalmai is oldódnak, biztonságban érzem magam.

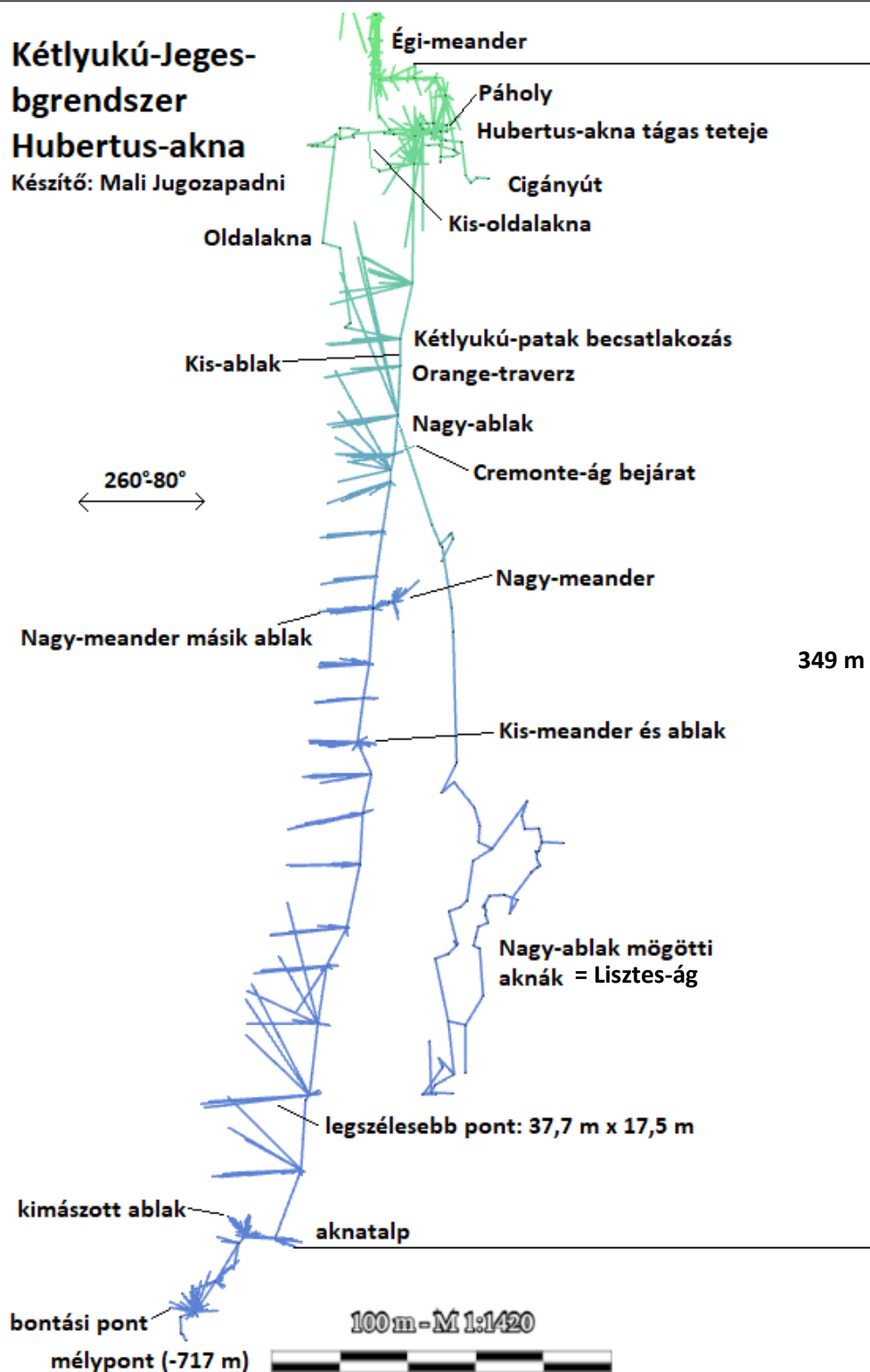

A Hubertus-akna tágas teteje, alul az Orange-traverz szintje, ahol kinyílik az akna (fotó: Berentés Ágnes)

A Kétlyukúban 11 éve annak, hogy a csapat lejutott a Hubertus-akna aljára és kicsivel később elérte a barlang mélypontját is -715 méteren. 11 éve volt életem első bivakos kutatása, amely pont ide vezetett. A Hubertus-aknát szereltük és továbbhaladtunk 100 méter szintet lefelé. Az aknában való létezés félelemmel töltött el bennünket, néha kövek hullottak a semmiből, közben pedig a szerelő odalent veszélytelenítés címszó alatt méteres kőpengéket vetett le a mélybe. Nem véletlen, hogy 20 méterenként Y megosztással ment a pálya végig, szerencsére kissé oldalazva. Lenézel, sehol az alja. Felnézel, és nem látod a tetejét. Pára mindenütt, egy pont vagy a semmiben. Végül meglátod az akna alját, de lemenni már nem tudsz: fogy a kötéll és az idő. Ekkor veszed észre, hogy a köteled, amin indulnál visszafelé nem tartalmaz kötélmagot. Egy üres köpenyt fogsz, amit a poával húzol be erőből, hátha megleled e teherbírást biztosító, elengedhetetlen részét a kötélnak. Pont az utolsó centin sikerül és felkászálódasz, majd a kiskantárt rettegve akasztod ki. Mászol felfelé és egyszer csak egy kis beszögellésben sportszeleteket látsz. A cserkészek ajándéka a megfáradt és rémült kutatók számára. Két nappal később Nagy Gergőék lent állnak az akna alján és nézik a végpontot. Lefelé zárul a patak, egy pont után nem látszódik, hogy merre megy, de a Hubertus aljához közel egy ablak látszik a szemközti oldalon. Kiszerelek.

Később Kun Boti, majd Kagyó pedzegetik, hogy vissza kéne menni, majd végül tavaly Nagy Gergővel és Kagyóval beszélgetünk a lehetőségekről. Kagyó bízik az ablakban, és szerinte a patak is kifelé folyik az

omladékból. Gergő említi az akna második felétől látható nagy vetőt, és a patak szerinte az omladék felé folyik el. Meg kell nézni, ezért vagyunk itt, az a biztos. Kagyó pályáján haladunk lefelé Novotnik Gergővel és közben lézerrel sünözöm az aknát, hogy legyen anyag egy szép hosszmetsethez, vagy akár egy 3D ábrához. Tapsi és Kagyó említik, hogy több ablak is van az aknában, mint amennyit eddig ismertünk. Az új utat úgy vezette, hogy abból az ablakok egyből megközelíthetők legyenek. Gergővel benézünk az egyikbe, megy tovább, de inkább felfele.

Hubertus-akna poligonja tüskékkel és fontosabb pontokkal – mérési hiba előfordulhat az aknamélységnél! (MJ)

Félúton (fotó: Kagyó)

A bejárat ablakban Megalodusok, fésűskagylók és az ismeretlen (fotó: MJ)

Kagyó pályája szuper lett, a régi pályán szinte végig omlós volt a fal, itt pedig csak két, rövidebb szakaszon volt igazán rossz a közlekedés. Valószínűleg segített, hogy a patak beérkezéséhez képest az ellentétes oldalon haladtunk lefelé. De azért kezdő ide ne jöjjön... Később észrevettem, hogy az akna túloldalán (16 méterre) a megnézett meander (véltetően) lefelé tartó ága folytatódik (közben eszembe jut, hogy 11 évvel ezelőtt ezt a Petzl Duo lámpámmal tuti nem láthattam volna meg). Ennek az ablaknak a megközelítéséhez egy 35 méteres majomhíd kellene, de ezt meghagyjuk a jövő zenéjének. 40 métert

ereszkedve újabb kis meander indul az aknából (itt Tapsi mintha maga alatt hallotta volna a saját pijjogását), na ide már kisebb ember fog kelleni, emellett pedig egy nagy cseppkőlefolyás tetején is egy kisebb lyuk tátong felfedezőre várva. Újra lejjebb megyünk, de most egy 100-ast, tágul az akna. Itt a legszélesebb: 37,7 m x 17,5 m, de tegyük hozzá, hogy az akna nem kör, hanem inkább kissé vese alakú, és itt a messzebbik oldalán egy gyönyörű vetősík adja a falat. Leérve, az aknatalpon nagy leomlott kövek látványa fogad, meg egy tavacska, amelyből a patak elfolyik a fal tövében (ez a beszámoló borítóképe). Közben Kagyó közteseket fúr és a falon oldalazik az ablakhoz, közben Tapsi biztosítja. Sikerült felérnie, de az ablakba beereszkedni már nem tud, elfogyott a cucc.

Az ablak alatt ugyanabba az irányba indul az utolsó akna, amely a végpontra vezet. Benne maradt a kötél régről, de jó állapotban találjuk. Lemegyünk és körülnézünk, Kagyó előveszi a fotógépét, én meg meglövöm a poligon utolsó vonalait. Lent vagyunk és nézzük a patak utolsó ismert pontját. Hát ez tényleg nem látszik, hogy merre megy, de a Hubertus-akna talpától már odébb vagyunk. Lenézünk a mélypontra, amely olyan, mint egy nyelő az omladékos terem alján. Nem meglepő módon az omladék alatt is omladék van, de azért nekiállok pakolni. Lemászva egy kis zugba megy tovább a lejtő és indul egy kis akna. Tapsit lehívom, hogy segítsen kipakolni, majd megígérem neki, hogy többet nem hívom le ilyen instabil kövek közé. De ezt már gyorsan kipakoljuk és Tapsi pont lefér a résen, hogy megnézzé az alját, amit én csak fél szemmel látok. A vége túl szűk, de mindketten halljuk a patak csobogó hangját. Tehát erre folyik, kifelé, a jó irányba, a fentebb induló vetősík mentén. Gyorsan lemérjük az új omladékos részt és megállapítjuk, hogy 2 méterrel mélyebb lett a barlang, most már 717 méter mély. Elkészül a büszke végponti fotó, majd még indul egy alapos körülnézés a teremben. Az egyik sarokban 8 méterrel messzebb újra hallom a patak hangját. Szuper! Ez már jobb hely bontani, kevésbé omladékos, de most már mennünk kell kifelé.

A mélypont fotó és a mélypont mélyítése (fotó: Kagyó)

3 óra alatt kikászálódunk az aknából, a crollom sokadjára csúszik meg, nyomkodom ujjal a nyelvét minden lépésnél. Jó ez plusz edzésnek, de lassan jobb lenne inkább, ha működne. Pedig nem is olyan saras a pálya, hanem a croll rosszalkodik, de ezen már nem lepődtem meg: az elmúlt egy hétben átlukadt a stop-om felső csigája, kettészakadt rajtam az overálom és csizmát is kellett cseréljek. Így

megy ez. A harmadik nap végén megfáradtan érkezünk a bivauba, amelyet a Laska-teremben alakítottunk ki Gergővel, amíg Kagyóék megkezdték a szerelést az első napon. A terem tele volt omladékkal, vízszintes terület nemigen volt. Gergővel egy nagy samuval vertük szét az omladék köveit, aztán én módszert váltva kisebb kövekből építettem ki a síkot. Kettőnknek így is volt vagy 2-3 óra, de 4 hely már van a bivauban. Egész jó alvóhely, bár óránként egy-egy csepp víz azért hullott ránk. Emellett a plafon jó magas, van mit nézni elalvás előtt. Szóval az utolsó napon visszaérkezve 3 fogásos vacsorát tartottunk, hiszen kivinni senkinek nem volt kedve a megmaradt ételeket. Tapsi és Kagyó megismerkedtek a Jeges étlap egyik kiemelt termékével: a smack + krumplipüré kombójával, amelyet császárvéggel, sajttal és szárított hagymával tálaltunk. Ízlett nekik, aztán még fogyott a tea + pezsgőtabletta (utóbbi szlengben mosogatótabletta), a desszert pedig csokival megspékelt rizskása volt. Szopókrémet, amely a CreMonte tubusos kakaós mogorókrémje már felszívta az első bivakos csapat, helyette mediterrán mag és aszalt gyümölcs mix jutott Vadász csokival.

Másnap reggel nem éreztük a kipihenség jeleit, ezt Gergő Garmin órája is igazolta, amelynek a reggeli tanácsa az volt, hogy „Nyugodj meg, minden rendben lesz!”. Az órán van egy body battery nevű érték is, ez 5%-ot mutatott (tudni kell, hogy 5% alatti értéket nem mutat az óra), megnyugtató. Kénytelenek voltunk hát egy erős táplálkozás után elhagyni a barlangot, majd a felszínre érve egy jó szégyenballon (2 literes Nikšićko) társaságában konstatálni, hogy újból érezzük a vadvirágok és az ózon illatát.

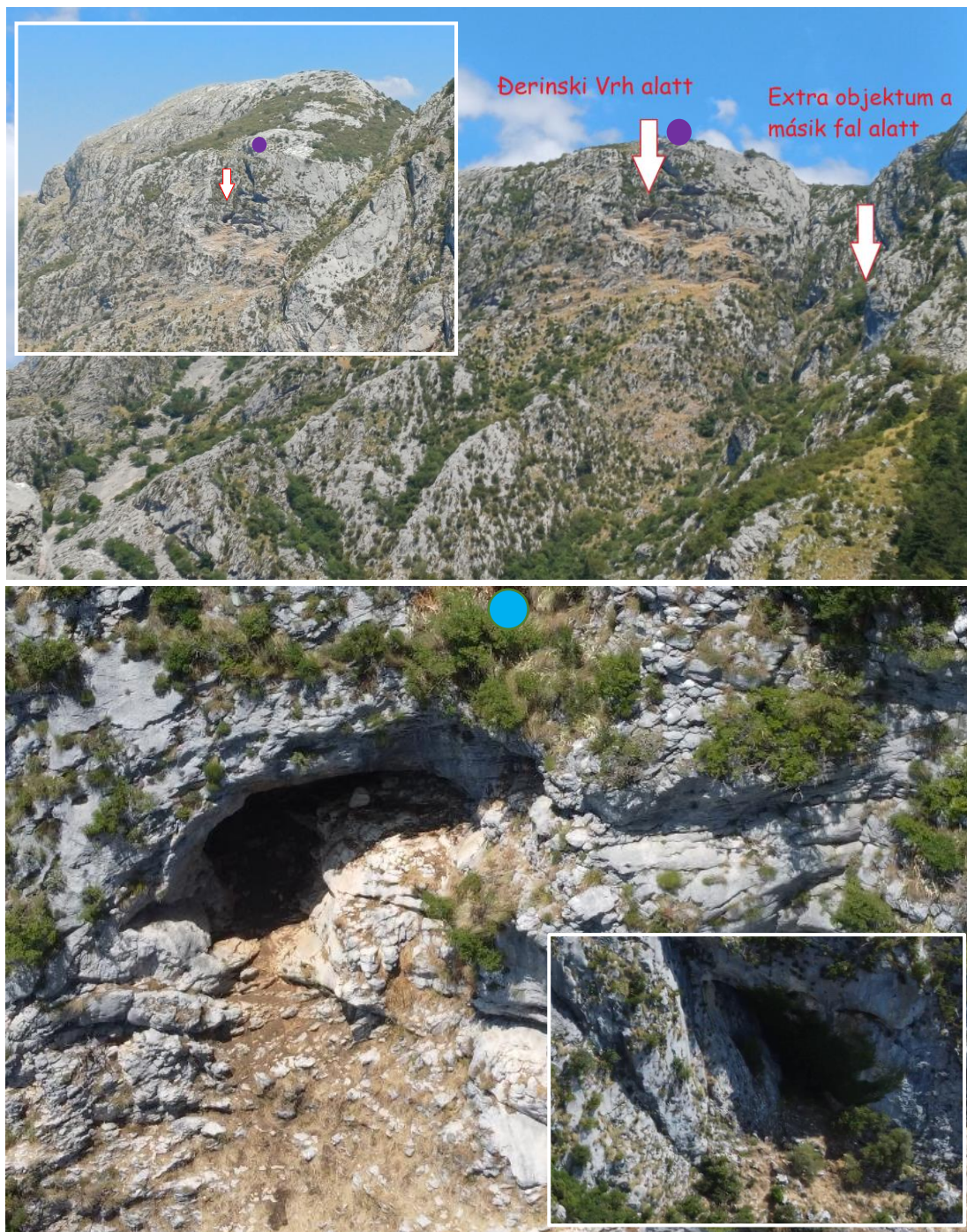
Készül a vacsora, na meg az a fránya telefonnyomkodás már a barlangban is (TopoDroid 4ever!) (fotó: Kagyó)

Đerinski vrh kutatás, azaz megint a Kotori-öböl szikláin kell barlangot keresni

Kelleni nem kell, de vannak olyan mazochista emberek, mint én, aki ott keres barlangot, ahol a felszínen közlekedni is külön megpróbáltatás. Aztán vannak olyan szintén mazochisták, akik pedig rábeszélhetőek, hogy eljöjjenek. Így keltünk útra Lenaval, Dissel, Lenkei Balázssal és Sachs Ricsivel meghódítani a területet. Ez az a hely, amit tavaly először a Škurda-kanyon bejáratától vettem észre, majd drónnal is körülnéztünk. Útközben (akkor még volt út is) megnéztük az egyik monarchiabeli kis őrépületet, ahonnan közeli számárutat, valamint a Đerinski vrh és Pestingrad csúcsokról pedig a hegyoldalt is tudták ellenőrizni. Bele is lógtunk a helyi ciszternába, mert hát a barlangász minden kis lyukat felkutat. Ezután következett egy óra bozótharc, majd a sziklákon felugráltunk a csúcsra egy kis kilátásért. Ezt követően a kiszemelt irány felé tartottunk, amikor egyszer csak kiértünk a függőleges szikla pereméig.

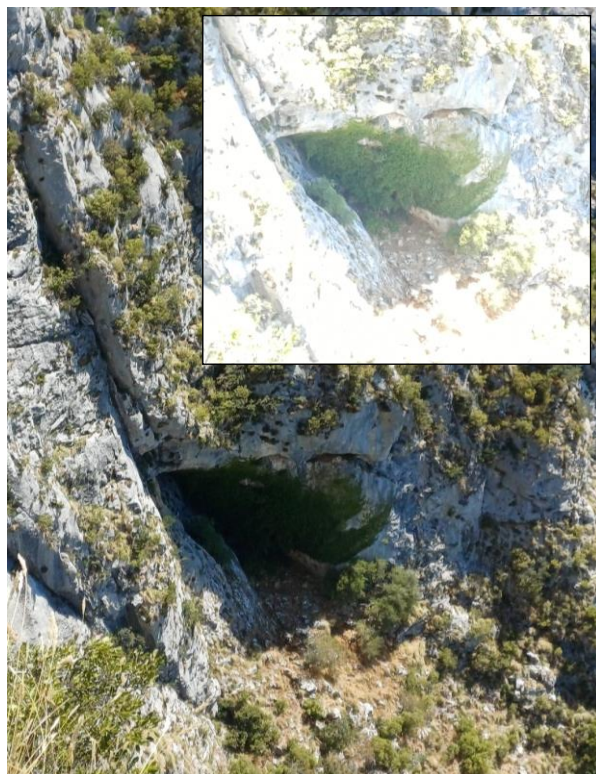
Ehhez nem tudok mit fűzni (MJ)

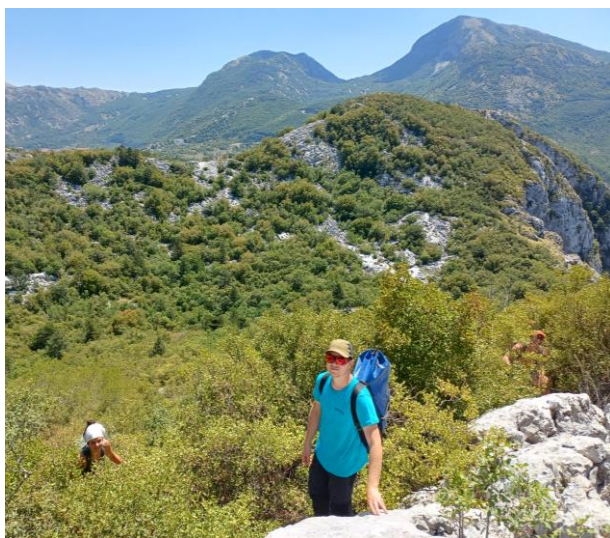
A tavalyi megfigyeléseink alapján a lila ponttól indultunk le a barlanghoz, a világoskék pont, ahonnan vissza kellett fordulnom, bal felül pedig az utólag készített megvilágosulás kép (fotó: MJ)

Itt jött a gond, hogy akkor most pontosan hol lehet alattunk a barlanszáj? Drón nem volt nálunk, és ott jöttem rá, hogy mekkora balga voltam, hogy a drónnal a fotót nem magasabbról készítettem, hiszen így nem látszott a sziklaperem. Végül arra jutottam, hogy jobb hely hiányában ott vagyunk, ahol kell és Lena ügyelete mellett befúrtam két Y-t, majd indulhatott az ereszkedés. A képen nem látszik távolinak a pont, de egy 50-es és egy 8 méteres kötél nem volt elég a leereszkedéshez. Már 3 helyen feküdt fel a kötél, amikor a végéhez érve kötöttem rá egy középcsomó fület és a kantáramat abba akasztva lógtam a végén. A képen látható kék pontnál voltam és csak annyit láttam, hogy alattam lehet a száj, de nem láttam rá, ahhoz még két méter kellett volna (meg további 15-20 méter kötél a leereszkedéshez). Így hát a 36 fokos melegben nem maradt más, mint visszamászni bokron és tövisen

át a többiekhez közölni a rossz hírt. A tavalyi ötletem, mi szerint le kell menni a barlangszáj alatti katlanban Kotorig már perspektivikusabbnak tűnik: akkor alulról oda lehet talán kötél nélkül oldalazni a barlang bejáratához. A másik objektumra, amely – ha lemegyünk a közeli kuloáron – majd szintén jobban megközelíthető lesz inkább záródni látszik a képek alapján, amelyeket a szikla pereméről fotóztam. Vicces, de amíg a sziklaperemen néztük a Google Earth-öt meg a tavalyi képeket (hogyan hol ereszkedjünk le) nem jutott eszembe, de aztán egy tengerparti járaton derült fény rá, hogy jó helyen ereszkedtem be, mert a Kotorba vezető szerpentin elejéről látszott a sziklaperem feletti tér, ami alapján egyértelműen felismertem a helyszínt. Tehát elég lett volna a Google Utcaképet megnyitni. Na erre azért egyikünk sem gondolt. Szóval jövőre ismét egy jó 1000 m szintkülönbséggel megáldott túrának nézünk elébe utak nélkül. Ezek után remélhetőleg megadja magát ez a szép szádával megáldott hely.

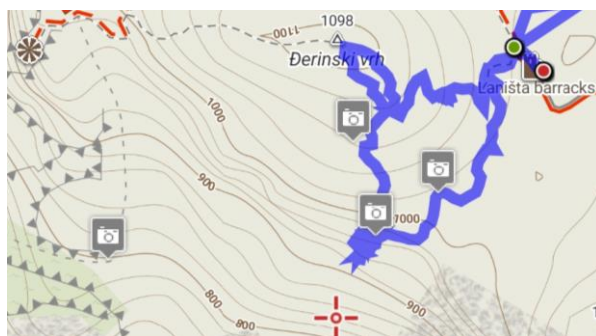
B objektum (fotó: MJ)

Bozótharc útközben és kilátás a sziklaperemről (fotó: MJ)

Köszönöm mindenkinek a részvételt! Íme pár infó a jövő évre:

- Vélhetően a keresett barlang koordinátája: [N 42,432331°, E 18,788620°](#)
- Köteles beszállás koordinátája: [N 42.432600°, E 18.789084°](#)
- A gyalogos lemenetelhez kuloár beszállója: [N 42.433113°, E 18.790092°](#)

Terepbejárásunk [útvonala](#), a legdélibb ponton a beereszkedés, nyugaton a Pestingrad, alatta a Tündérkapu

A Kétlyukú-barlang 2026. évi kutatása

Írta: Szabó Gergő (Barit BKCS)

2026-ban az előző évre is tervezett Orca ág átnézését tűztük ki célul, 3 napos bivakkal kezdtük feltárást.

1. Kutatási nap:

Teherhordó csapat nélkül, fejenként 2 baggel kezdtük el leszállást a bivakba. Peti és Gergő előre ment, hogy a bivakhoz tíz éve kiépített köteleken feljusson a bivakhoz és beszerelje a Tízlábú disznó-aknát. Erre az aknára a gyors feljutás és vízvétel miatt van szükség. A csapat másik fele a Kétlyukú és Jeges összekötését mérte fel, mert a korábbi felmérések pontatlanok voltak a barlangnak ezen a részén. Beszerelés és felmérés után belaktuk a tíz éve nem használt bivakot.

2. Kutatási nap:

Tapsi, Zoli és Peti a 2025-ben megtalált Pterodactyl-ágba ment, felmérni a tavalyi már csak bejárt részeket és folytatni a feltárást. A felmérés megtörtént és egy új részt is sikerült találni, ami egy tiszta, mosott falú, tágasabb, látványos rész, mely erősen agyagos, küzdelmes szakasz után fogadja az arra járókat. „Késleltetett vágyak terme” nevet kapta. A terem végén Tapsi továbbmászott, a járat szűk, sisak nélkül jutott előre néhány métert.

Két kisebb kürtő van még ebben a járatban, mindkettőt kimászta a csapat, de sajnos összeszűkültek. A Pterodactyl-ág ezen részén, egy-egy szűk járatban néhány métert még lehet kúszni egy-egy irányba ha az irány nagyon indokolná, de a járatok összeszűkülnek. Néhány helyre még érdemes lehet benézni. A 2026-ban indított poligonpontnál van még egy kérdéses oldalág, ami a jövőben még megér egy kutatási napot, illetve a járat alatti meanderbe kötél segítségével beereszkedve körül lehet nézni, de összességében a kutatás ezen a részen nem perspektivikus.

Barna és Gergő az Orca-ág beszerelésének látott neki ezen a napon. Az útvonalon elhelyeztünk prizmákat, segítve ezzel később erre járókat. Megfelelő beszerelési vázlat hiányában, a szükséges kötél mennyiségét alábecsültük, így ezen a napon nem tudtuk végigszerelni a járatot. Az Uborka-akna aljáig jutottunk.

A bivakba visszatérés után kiszedtünk néhány rövidebb kötelet (7 m, 12 m, 24 m) a Ménkű-ágból, mert ezekre szükség volt a folytatáshoz. Néhány kép az Orca-ágból:

Kiszáradt medence az Orca ág felső részén (fotó: Gera Barnabás)

*Gombaszerű mini huzat borsókövek az Orca-ágban (bal), Uborka-akna oldalán látható képződmények (jobb)
(fotó: Gera Barnabás)*

*Élővilág az Orca-ágban (bal), gyakori a huzat által cseppköre települt zászlós képződmény (jobb)
(fotó: Gera Barnabás)*

3. Kutatási nap

A Tízlábú disznó-aknában a kötelet átszereltük bent-maradóra.

A bivak feletti kürtőt kimásztuk, mert látszik, hogy indul kb. 10 m-el feljebb egy járat. Lemerült a fúró akku, ezért nem sikerült befejezni, de látszik, hogy tágas járat indul. A járat irányát tekintve a vélhetően a Muréna-csarnok felé tart, de bejárás és felmérés után fogunk tudni többet.

Az akció keretében a bivak felett ferdén futó, széles járat poligonozása is megtörtént, mert a barlang ezen része nem lett kellő alapossággal felmérve. Érdekessége, hogy itt van egy ismert átjárás a Muréna-csarnok felé, de a térképen ez a ferde agyagos járat jóval keskenyebben lett ábrázolva, mint amilyen a valóságban. További érdekessége a környéknek, hogy a bivak előtti csarnok ferde főtéje mentén felfelé igen széles járat vezet a Muréna-csarnokig, lefelé a Tízlábú disznó-akna szakítja meg a hatalmas réteglapot, ami ferdén leejtve adja az OmlósP-terem főtéjét, majd ugyanilyen lejtési szög mentén folytatódik egészen a bivakkerülőig. Végig nagy terek alakultak ki ezen réteglap alatt.

A másik csapat az Orca-ág végének beszerelését fejezte be.

Napközben érkezett a felszínről a klasszik feltárós csapat (N. Gergő, Kamilla, Kagyó). A bivakos csoport elindult kifelé a barlangból, a feltárós csapat pedig alaposan körülnézett az Orca ág egy alsó járatában az omladékban. Megállapították, hogy egy kevés bontó munka után folytatódni látszik a járat. A bontásnak már nem kezdtek neki idő és eszköz híján.

*Kürtőmászás a Tízlábú disznó-akna felső részében
(fotó: Gera Barnabás)*

4. Kutatási nap

Egynapos (klasszikus) kutatónap:

Bontócsapat az aktuális végponton dolgozott az omladékban, ahol hamar bejutottak és elkezdtek beszerelni az aknát. A leereszkedés után, jelentős új járat nem folytatódott, de egy helyen még érdemesnek látszott a bontás. A másik páros az Orca-ág ezen végpontjához való lejutást racionalizálta, többek között a veszélyes omladékból ki lett szerelve a kötél és egy kötél nélkül járható biztonságos

kerülő úton lehet ide jutni. A harmadik csoport pedig az Uborka-akna kötélpályát javította, majd az Orca-ág felsőbb részén néztek meg egy-egy még fel nem tárt járatot.

5. Kutatási nap:

Az Orca ág végpontján egy kis bontással sikerült még egy rövid szakaszt feltárni, majd mindezt felmérni. Ennek a végpontnak a további kutatását nem tervezzük, ezért a kötelek ki lettek szerelve.

Az Orca ág-nak van még két alsó terme, ahová idő és felszerelés híján nem jutottunk le, de a jövőben még át lehetne nézni. Illetve az Uborka-akna felső részén is lehetne még előre menni, nem kizárt, hogy egy-egy bejövő járat még van arra.

Ezen a napon egy csapat az Orca-ág felső részén leereszkedett még egy aknába, ami a járatnak egy alsó szintje mindkét irányba folytatódott néhány 10 m-t. Felmérésre került ez az új szakasza is a barlangnak.

Az Orca-ág végéből kihoztunk mindent, az Uborka-akna kiszerelésre került. Egy rövid, 7 m-es kapaszkodó kötelelet hagytunk bent ezen a részen.

Az Uborka-akna (fotó: Soós Peti)

Térképezés összefoglaló

Rendszerszintű anyagok készítése

A **poligon** frissítve lett mind a Kétlyukú és mind a Jeges részéről, majd Szabó Gergőéknek köszönhetően az első számú összekötés is újra lett mérve, így az poligon már megcsodálható a [HSE honlapon](#) vagy [Speleo Studioban \(link\)](#) is. Utóbbit nagyon ajánlom, ugyanis jóval praktikusabb és kiterjedtebb funkciókkal bír, mint az eddig használt Polygon program (ami anno szintén egy nagy újítás volt nekünk, barlangászoknak). A tüskék bekapcsolásával többek közt láthatóvá válik a Hubertus-akna kiterjedése is.

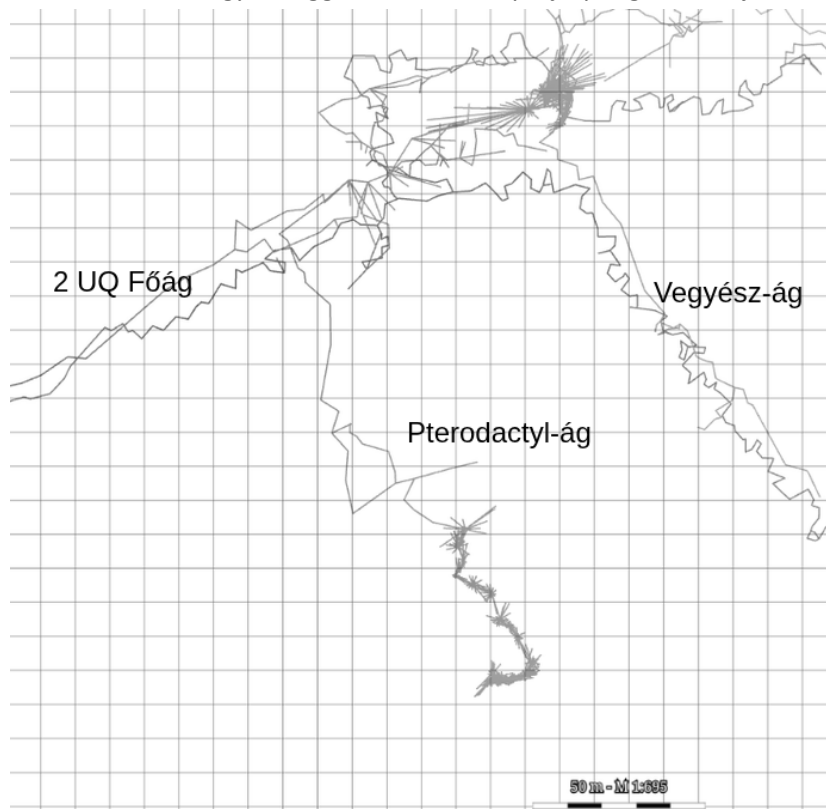
Sajnos az I. sz. összekötés beépítése után észlelhetővé vált, hogy a Kantyútlan-Vérpulyka és a Mélypont kötések között továbbra is nagy eltérés van, ezt vagy Kétlyukú Fő-ág újramérésével, vagy hurokzárással lehet orvosolni. A megtekinthető poligonban a hurokzáras nincsen bekapcsolva, illetve a Hubertus-akna kétszer szerepel rajta (régi és új mérés), az akna mélysége és egyben a barlang mélysége így még változhat.

További feladat az alsó rész térképeinek hozzáillesztése Juju térképéhez, amely nem kis feladat. A cél a Kétlyukú-Jeges-barlangrendszer közös alaprajzának és hosszmetzetének elkészítése, amelynek most ősszel neki is látunk: Először a két barlang alaprajzát készítjük el külön-külön és utána összeillesztjük. Ez után a hosszszelvényt közösen fogjuk kialakítani, miután megegyeztünk a nézetekben. Ami várható a következő tábor előtt, hogy az alaprajz végre elkészül, amely már önmagában is nagy előrelépés lesz.

Kétlyukú-barlang

2026-ban a Kétlyukúban felmért új részek poligonhossz szerinti összes hossza: 182 m.

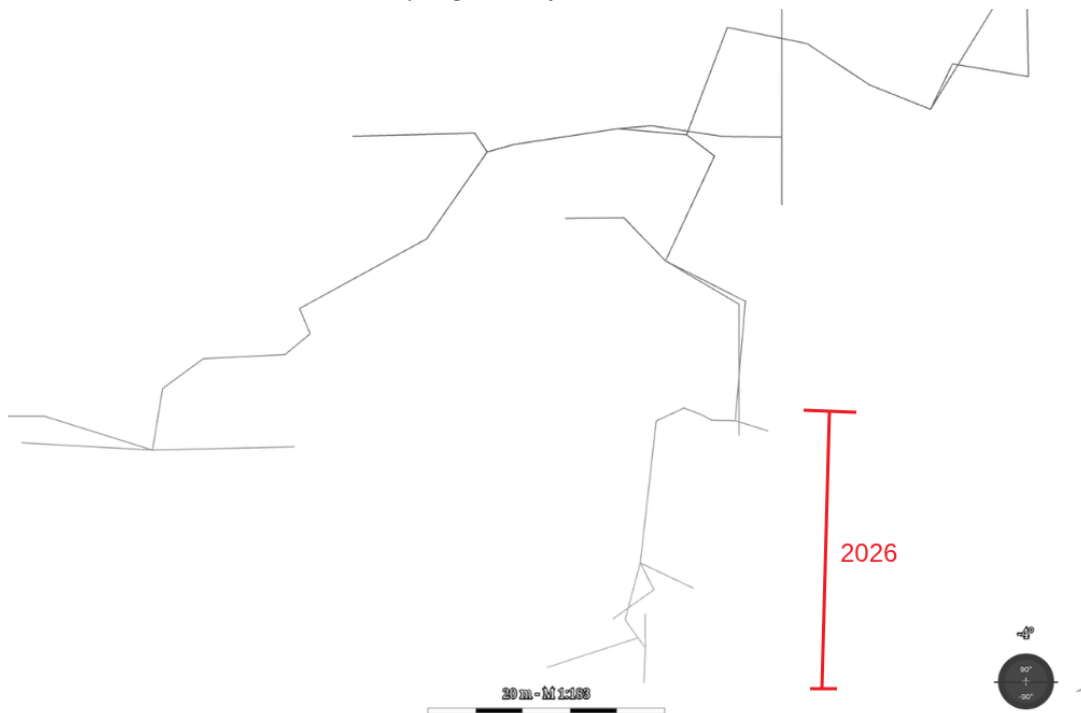
- Pterodactyl-ág: 91 m, ennek egy része már 2025-ben feltárássra került. Ez az ág szinte párhuzamosan halad a Vegyész ággal. Alább az alaprajzi poligonon ez jól látható.

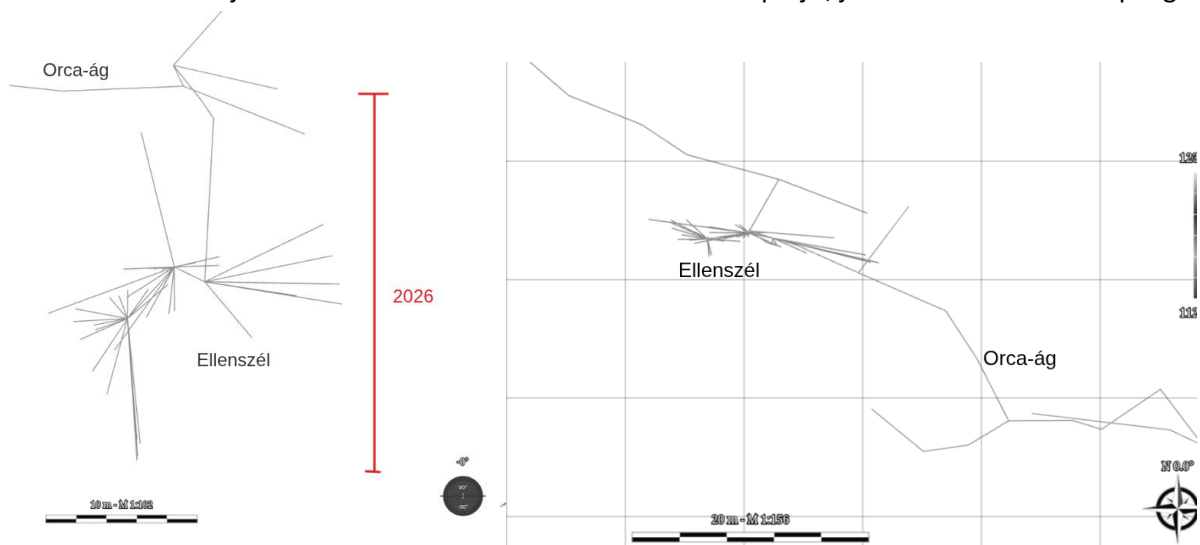
- Bivak környéke: A Bivak előtti terem felett széles emelkedő járat található, amit részletesebben megmértük és jól látszik, hogy a Muréna-csarnokig vezető járat szélesebb, mint ahogy a térképen eddig ábrázoltuk.

- Az Orca-ág egyik omladékban végződő mélypontját vizsgáltuk és a gyors bontás után talált új részeken felmért poligon hossza: 55 m, mélysége: 21 m
 - Ezzel az Orca ág eddigi legmélyebb pontjánál 19 m-el lejjebb jutottunk. Ezen a részen az omladék szűk járataiban tűnik el a víz. További bontás igen nehéz és kevésbé perspektivikus. Az Orca-ág további kutatását más pontokon viszont érdemes folytatni. Alább a hosszmetzeti poligon az új részről:

- Orca-ág alaprajz szerinti középső részén találtunk még egy járatot, mely a meander egyik alsóbb szintje, az új szakasz neve: Ellenszél, poligon hossza: 36 m, mélysége: 24 m
 - A járat alján folyik a víz az Uborka akna irányába. A szűk meander folytatódik melynek bejárására nem volt már idő. Alább balra az alaprajzi, jobbra a hosszszelzeti poligon:

- Kétlyukú-Jeges I. összekötés újramérése: a két barlang találkozásánál felvettünk egy poligonszakaszt, melyet mindkét barlang meglévő poligon pontjain végződtettünk.
 - Ezzel kiadódott a két barlang poligonja közötti elcsúszás. Térben 27 m az eltérés!
 - Vízzintes eltérés: 18 m, Függőleges eltérés: 20 m.
 - Ezt a hibát a bejárat koordináták pontatlansága is eredményezheti.

Jeges-barlang

A Jeges-barlangban folytatódott a végleges alaprajz, hossz-szelvény és poligon felvétele, amelyek szerencsére szinte az egész barlangban elkészültek:

- A Laska-ág felmérése idén folytatódott és szinte minden része elkészült (poligonvázlat a beszámolóban)
 - Fonalmosott-kürtő aljától az ismert szakasz végéig (**MJ**, Zudi): 279 m
 - Laska-ág-Olajos-csiga összekötés (**MJ**, Novotnik Gergő): 67 m
 - SPEleo bivak-Olajos-csiga-Viking-kürtő (**Dis**, Bázi, MJ): 153 m
- A Hubertus-akna mérése (ez természetesen részben Kétlyukú is, poligonvázlat a beszámolóban)
 - a teljes akna lemérve a tágas tetejétől a mélypontig (**MJ**, Novotnik Gergő): 562 m
- A Kampós-kürtő alatti ponttól a 80-as-akna tetejéig újramérés (**MJ**, Zeusz): 140 m
- Új mérések tehát összesen: 1 201 m

További, a Jeges-barlangban még felmértetlen részek (becslés):

- Felső-ág (a Verona-akna előtti felső oldalág végén): 40 m
- Fonalmosott-kürtő vízszintes szakasz elején a meander másik iránya: 35 m
- Cremonte-ág: 135 m
- Hiányzik egy Kétlyukú poligon kötés az Orange-traverznél
- Busz-pályaudvar kötése a Hubertus-akna tágas tetejéhez a másik úton: 110 m
- Új ablakok meghódítása: még ismeretlen
- Felmértetlen részek összesen: 320 + ? m

Hála rovat:

Köszönjük az idei szerelőknak és serpáknak a munkáját a Kétlyukú-Jegesben! 😊

- 07.26 (beszerelés): Szabics Heni (sikeres T2-es, gratula), Nyúl Dóra, Zudi, Vincze Kolos, Hegedűs András (Juju), Vörös Peti, Vörös Vanda
- 07.27 (serpázás): Léner Violetta (Vitti), Fadgyas-Tóth Laura, Bolla Barbara, Vincze Kolos, Fábián Dániel (Skoda), György Bence, MJ
- 08.06 (kiszserelés): Szabics Heni, Veres Réka, Fekete Eszter, Vörös Vanda

MJ: És mindenkinek köszönöm, aki hajlandó volt valamelyik – olykor elvetemült – ötletemet megvalósítani! ☺

Egyéb információk

Közlekedésbiztonság, szerelés (Jeges)

Ami megtörtént:

- A Fonalmosott-ágban több helyen javítva lett a pálya:
 - A Fonalmosott-kürtő aljánál a Wednesday beszállónál duplázva lett az ereszkedés.
 - A Wednesday kicsit tágításra került (még egy órát megérdemelne).
 - A Fonalmosott-kürtőben a befeszült tag lazítva lett.
 - A Fonalmosott-kürtő feletti akna után a kiszállás új Y-ba került.
 - A Fonalmosott fosszilja alatti biztosítótag (ami eddig a felinduló kötél volt) új Y-ba került a felső végén.
 - A Magasföldszint és az 1. emelet között javítva lett 1 kiszállás.
 - A Hal-álomban magasítva lett az egyetlen kötél kiszállása.
- Kiszserelésre került:
 - Cunami-kürtő
 - Fonalmosott-ág fosszil
 - Az Inverz-delta összes kötele, kivéve a fő patak kürtője
- A bejárat aknasorban le lett flexelve minden régi alapcsavar (kivéve a Nittmúzeumot), illetve rövidebbre lettek vágva a túlságosan kinyúló darabok.

Ami szükséges lenne:

- A Hubertus-akna elején az hosszú tag megosztása, illetve az Orange-traverzig kötélcseré.
- A Jeges bejárat aknasorban 1 helyen a fúrás kimaradt (első akna párkány eleje), ott esetleg pótlendő, de még nem forog el a nitt.
- Javasolt lenne az Omladékos-terem ereszkedőtagját magasabbra rakni a könnyebb beszállás végett.
- A Hal-álomban az egyetlen kötél kiszállásához bevezetőszár is jól jöhet. Ugyanitt a kiszálláshoz köveket kéne hordani, mert a csizma beszorul a meander aljába.
- A szifonnál a padlózatot lehetne lepattintani pár akadályt, lejjebb menne 3-4 cm-t a víz.

Barlangban lévő felszerelés 2026 (Kétlyukú-Jeges)

80-as akna és alatta:

- 80-as akna bevezetőszárral beszerelve, ablak (Olajos-csiga) szintén beszerelve
- Onnan lefelé a Hubertus-akna tetején lévő kutatási pontig menő járat beszerelve a Kampós-kürtővel együtt
- Hubertus-akna
 - A híd mellett ereszkedőkötél megy le a CreMonte-ágig, belekötve az Orange-traverzba
 - Az Orange-traverztól új pálya beszerelve az akna aljáig, illetve a régi pálya bent van a mélypontig. Emellett Kagyó mászása is be van szerelve.
 - Az akna tetejénél deponálva:
 - 1 beg, festőfólia a CreMonte-ágba
- CreMonte-ág beszerelve az ismert végpontig
 - Az ágba a 2. ereszkedés alján deponálva:
 - 10 mailon
 - 4 ACS
 - 7 EN
 - 4 CSN
- Laska-ág: A Magasföldszint felől a Fonalmosott-ág, valamint az Olajos-csiga felé be van szerelve.
 - A Fonalmosott-kürtő feletti rész utolsó elágazása utáni meanderben deponálva:
 - 20 m + 20 m + 15 m + 8 m kötél
 - 14 mailon
 - 13 EN
 - 2 CSN
 - 2 hev
 - 1 KGY
 - 1 beg

80-as akna felett lévő járatok (Felső-ág, Verona-akna, Ryobiológia-ág, Inverz-delta):

- A Felső-ágban a mászás be van szerelve
- A járatban a kötelek be vannak szerelve, ahol kell a végpontra menő közlekedéshez.
- Az Inverz-delta fő patakos ágában kimászott kürtő be van szerelve, az alján 10 m vágható kötéllal.

Kétlyukú:

- Bivak: pukifólia bezsákolva, fellógatva
- Deák-kürtő: Süppesztő lemászás: ~10 m, „Tiszta-lélek tükre” részhez ereszkedés: ~10 m kötél (~8 nitt + ~8 mailon)
- Fő-ág felső fosszilis része (Szifonkerülő és az OmlósP között) kapaszkodó kötelei: ~20 m + ~30 m + ~25 m (15-20 nitt + mailon)
- Tíz lábú disznó-akna: 30 m + 40 m (rozsdamentes: 10 CSN, 2 EN, 11 mailon)
- Orca-ág eleje: 7 m kötél + 2 EN + 2 mailon
- Bivak melletti kürtő: 24 m kötél + felül Y-ban 2 nitt + 2 mailon
- Bivak mögött a Vegyész-ágba ereszkedés kötelei: kb. 100 m, 2016 óta vannak ott, de külsőleg jó állapotúak, a kikötések, alapcsavarok, nittek hibátlanok

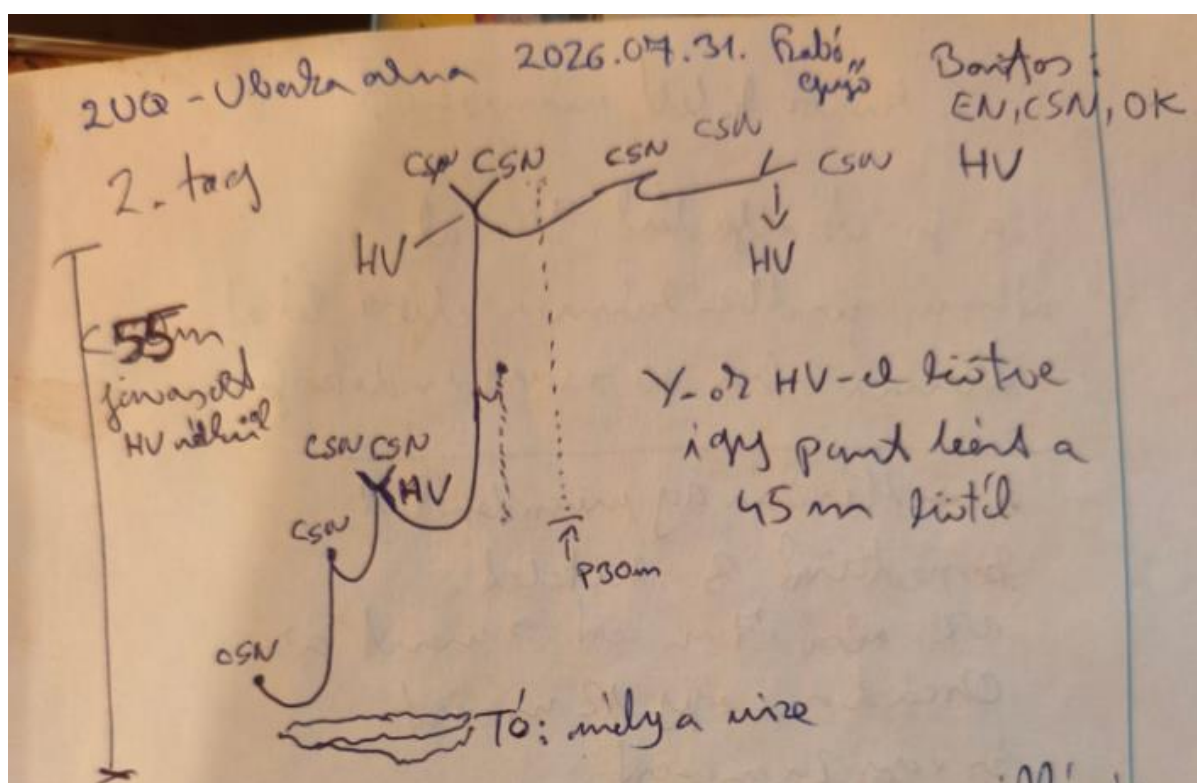
Laska bivakban maradt:

- 5,5 db egyszemélyes bubifólia
- végtelen pezsgőtabletta
- 1 napnyi mécses
- némi belső fertőtlenítő
- gyalásó
- 1 db C vitaminos pezsgőtabletta
- 2 beg
- 4 db fűrószár
- 20 m + 20 m kötél
- 29 mailon
- 8 CSN
- 14 EN
- 13 ACS

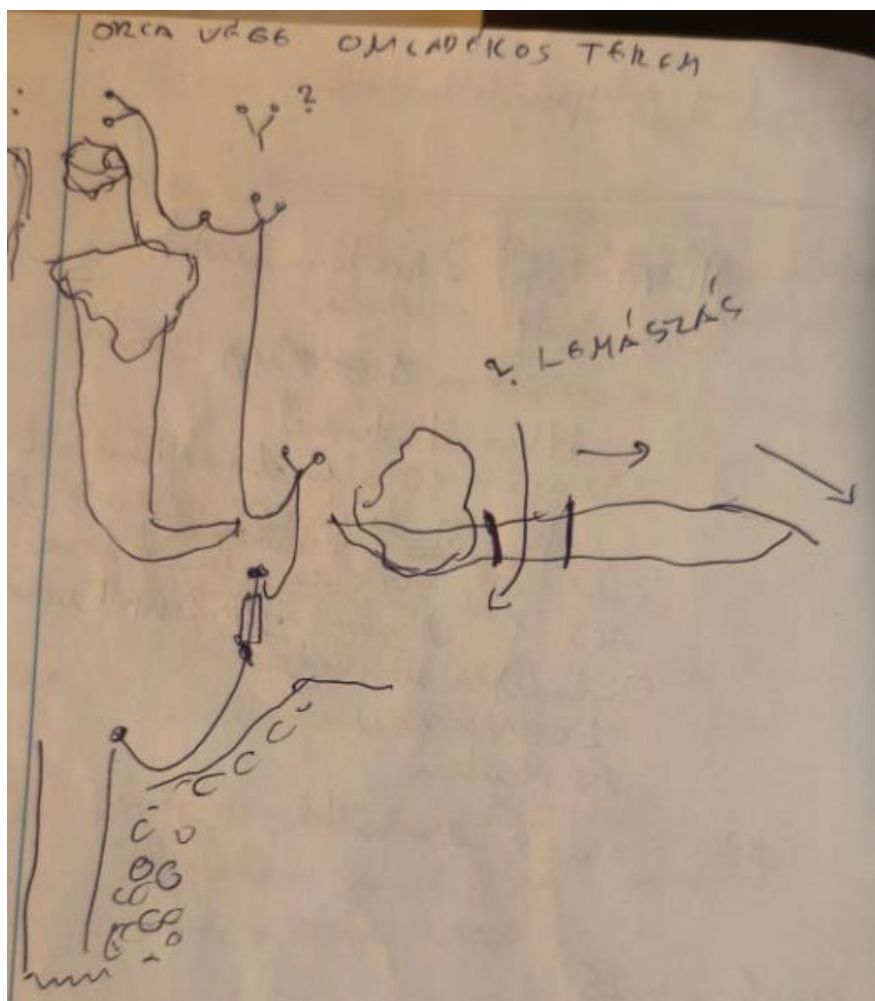
SPeleo bivakban maradt:

- gyalásó
- kézfertőtlenítő
- 2 db MULTI-MONTI
- mailonhoz fogó + WD-40
- 35 ACS
- 2 szígszalag
- 15 m kötél
- 17 EN
- 20 mailon
- 3 hev
- 6 KGY
- kis zsinórok

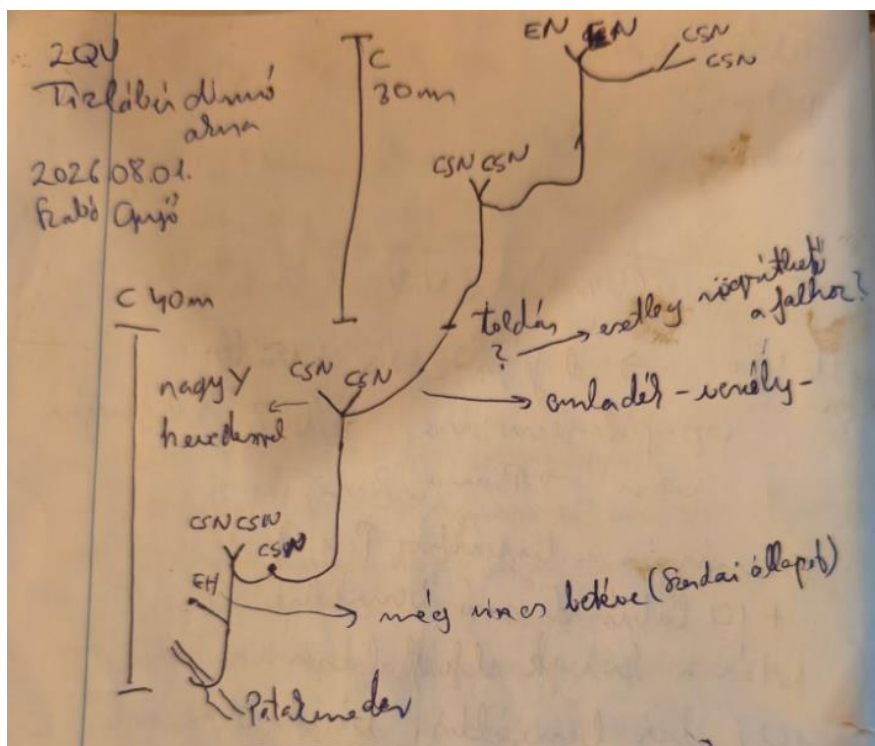
Új beszerelési vázlatok (Kétlyukú)

Uborka-akna

Orca-ág omladékos mélypont

Tízlabú disznó-akna

Szükséges felszerelések 2027

Bejárati aknasor

<https://drive.google.com/file/d/1M--KUAw4cbX9bj1Vf1aIFUyl-01BrRuR/view?usp=sharing>

Kutatás

A Jeges oldalról inden be van szerelve, ahova szükséges eljutnunk, csak a továbbmenéshez kell kötél még.

A Kétlyukú esetében a bivakig be van szerelve az útvonal, azon túl viszont szükséges kötél (Orca-ág), de nem nagy mennyiségben.

Jegesbe szükséges hozzávetőlegesen (bejárati aknasor nélkül, csak a jelentősebbek):

- 160 m kötél (ebből kötélcsere 60 m)
- 40 ACS
- 20 OK
- 10 CSN
- 10 mailon
- 4 trepni
- 2 fúró
- bubifólia

Kutatási terveink

Jeges Team kutatási terv (a fontosabbak kiemelve)

1. **A térképezés folytatása (Felső-ág, CreMonte-ág, Hubertus-akna új ablakok mögötti részek)**
2. **Hubertus-akna új ablakainak megnézése, Kagyó mászása mögötti akna megnézése, a mélypont közelében bontás a patakhhoz.**
3. **CreMonte-ág folytatása.**
4. **A Fonalmosott-ág végén a meander kimászása.**
5. A Fonalmosott-kürtő legtetijén lévő meander felderítése (nehézkés, másodlagos)
6. **A Viking-kürtő ablakjának kimászása.**
7. A Laska-ág elejében lemászni a patakig 2 helyen (nagyon szűk, másodlagos).
8. A Ryobiológia-ág jobb átnézésének folytatása a meander alján (nagyon szűk, másodlagos).
9. **A Nagyfokú-illendőség-ág 2. meandere becsatlakozásánál beereszkedés a meanderbe (-7 m).**
10. **Az Inverz-deltában a 2024-ben kimászott kürtő utáni meander megnézése (vizes).**
11. A felső rész bejövő nagy aknáinak helye felszínen- és ottani objektumokban való jobb átnézése, esetleges új bejárat találása céljából (1 kirándulás volt 2018-ban, 1 pedig 2019-ben, de még több kéne, valamint Enzoék 2021-ben Kuk térségében nézelődtek, amit 2022-ben megnéztünk, majd 2023-25-ig az Ágas és Anna-barlangokat néztük át újra). Tervben: **terepbejárás az Anna-barlangtól keletre (az Inverz-delta felett)**

Kétlyukú Team kutatási terv

1. Bivak feletti ablak kimászása. Egy terem és egy meander látszik. A járat irányából arra következtetünk, hogy ismert részre visz, de méretei és elhelyezkedése miatt nagyon érdekes.
2. Bivak előtti ferde terem folytatásának felderítése felfelé, mely a Muréna-csarnokhoz vezet, de érdemes lenne alaposabban körülnézni, illetve megvizsgálni, hogy a nagy réteglap alatti leszakadások folytatódnak-e a Muréna-csarnokon túl.
3. Deák-akna és a Süppesztőtől balra van egy még feltáratlan fosszilis járat. Vélhetően az OmlósP-be vezet, de nem lett még bejárva.

4. „Lélek tiszta tükre” tavacskától induló meander még nem lett megnézve. Iránya miatt érdekes lehet.
 5. Pterodactyl-ágban még néhány kisebb dolgot megnézni
 6. Orca-ág Ellenszél nevű alsó meander szint bejárása, felmérése.
 7. Orca-ág Uborka-akna előtti részek átnézése.
 8. Orca-ág végponti kutatás az idén át nem nézett alsó részeken.
-

Nagy pacsi, ha idáig eljutottál, jövőre a táborban találkozunk!

Mágia a kotori serpentinén (fotó: MJ)

Budapest, 2026. szeptember 21.

Gyovai Tamás (Mali Jugozapadni)